

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

El-Raye Gazetesi

İran, Amerika ve Yahudi Varlığı İle İlişkileri Ve Onun Dahili Ve Bölgesel Olarak Geleceği!

Üstad Esad Mansur'un Kaleminden

Şah'ın İran'ı 1950 yılında Yahudi varlığını tanımış, 1979 yılındaki Humeyni devriminin zaferinden sonra iki taraf arasındaki ilişkiler kopmuş ve Yahudi varlığının Tahran'daki büyükelçiliğinin merkezi Filistin büyükelçiliğine dönüştürülmüştü. Bu, söz konusu ilişkilere karşı çıkan Müslüman halkın taleplerine bir yanıtı.

Ancak 1980 yılında Irak'ın kendisine savaş açmasının ve Amerikalıları rehin olarak almasının ardından İran'ın Amerika ile olan diplomatik ilişkileri koptu; bunun üzerine İran, kendi çıkarları doğrultusunda hareket ederek Şah döneminden miras kalan Amerikan uçaklarının yedek parçalarını ve askeri teçhizatları Yahudi varlığından gizlice satın almaya başladı ve bu da ancak Amerika'nın izniyle olabilirdi. Dahası 1986 yılındaki "İran-Kontra" skandalı olarak bilinen olayda, Amerika ile silah, Phantom uçakları için yedek parça ve binlerce TOW zırh ve Hawk uçaksavar füzesinin satın alınması konusunda gizli bir anlaşma yapıldığı ortaya çıktı. Anlaşma Paris'te, Yahudi istihbarat temsilcisi Ari Ben Menashe'nin huzurunda İran Cumhurbaşkanı Beni Sadr ile ABD başkanı Reagan'ın yardımcısı baba Bush arasında imzalandı. Dolayısıyla İran, Cumhuriyetçilerin adayı Reagan ile yardımcısının kazanmaları ve Demokratların adayı Başkan Carter'ın kaybetmesi için rehinelerin seçimlerden sonrasına kadar serbest bırakılmaması konusunda Amerika ile gizlice anlaşma yaparak başkanlık seçimlerinde Cumhuriyetçilerin adayı Reagan ile yardımcısının başarısında bir rol oynamıştır.

Amerika, Humeyni'nin Şah'ı devirmesine ve onu Paris'ten getirerek iktidarın dizginlerini teslim almasına yardım edip İran da Amerika'nın yöreğinde hareket etme sözü verdiğinde böylece İran'ın bölgedeki rolü başlamış oldu. Zira 1980'lerde ilk Suriye devrimi patlak verdiğinde İran, Amerika'nın tabisi Esad rejimini destekledi ve Lübnan'daki Tevhid Hareketi gibi İslami grupları ona teslim olmaya zorladı. 2011 yılından bu yana devam eden ikinci Suriye devriminde ise askerlerini ve yandaşlarını, rejime karşı ayaklanan ve Hilafetin ve Allah'ın hükmünün ikame edilmesi çağrısında bulunan Suriye'deki Müslüman halkla savaşmaları için gönderdi.

İran, Afganistan ve Irak'ın işgalinde Amerika'yı desteklemiş, yandaşlarının bu işgale destek vermelerini sağlamış, 2014'ten bu yana ise Amerika ve ajanlarına karşı ayaklanan Müslümanlara karşı onun yanında savaşmalarını sağlamış ve Yemen'de iktidarı ele geçirmek için de ABD destekli Husileri desteklemiştir.

Bu nedenle Amerika, Körfez ülkeleri üzerindeki kontrolünü sıkılaştırmak ve İngiltere'nin etkisini ortadan kaldırmak amacıyla onlar için bir korkuluk olsun diye İran'ın askeri makine ve nükleer programlarını geliştirmesine izin vermiş ve Amerika ile ilişki kuran Bahreyn'deki yandaşlarını da desteklemiştir. Bu yüzden İran, Bahreyn'i kendisinin bir parçası ve Körfez'i de kendisi için bir kontrol

bölgesi olarak görmekte, Hürmüz Boğazı'nı kapatmakla tehdit etmekte, Bahreyn'de bulunan ABD Beşinci Filosu ile birlikte savaş gemileri bu ülkelerin açıklarında devriye gezmekte ve bu ülkelerin deniz kuvvetlerine saldırmamaktadır.

Bundan dolayı Suriye'de ve aynı şekilde ajanı Saddam'ın devrilmesinin ardından Irak'ta faaliyet göstermek için hareket noktası olarak kullandığı İngiltere'nin bölgedeki nüfuzunun önemli bir ayağı olan Ürdün'ü korku sarmıştır. Zira Ürdün, Humeyni rejiminin devrilmesi ve İngiliz ajanı Şah'ın tekrar iktidara gelmesi için İran'a savaş açmasında Saddam'ın en güçlü kışkırtıcılarından biri olmuştur. İran da bunun farkında ancak Ürdün'de faaliyet gösterememektedir.

İngiltere, Yahudi varlığına doğudan gelebilecek saldırıları önlemek için Ürdün'ü tampon bir bölge olarak belirlemiştir. Nitekim bu, Ürdün Dışişleri Bakanı Safadi tarafından 30/09/2024 tarihinde teyit edilmiştir; zira o, İslam beldelerindeki 57 ülke arasından Yahudi varlığının güvenliğinin garantörü olmaya hazır olduğunu söylemiştir. Zira şöyle demiştir: "Biz kimsenin savaş alanı olmayacağız." Dolayısıyla Filistin onu ilgilendirmiyor; zira o, tarafsız bir bölgedir! Onun rejimi, Yahudi varlığına doğru fırlatılan İran füzelerini püskürtmüştür.

Böylece bölge ülkeleri, bölgesel büyük bir güç olarak kabul edilen İran'dan korkmaya başlamış ve bu durum, bölgenin egemen gücü olmak isteyen Yahudi varlığının hoşuna gitmemiştir. Bölgenin egemen gücü olmaya çalışan Saddam rejimine karşı iki taraf arasında kurulan gizli ilişkilere rağmen Yahudi varlığı, 1981 yılında Amerika'nın onayıyla nükleer reaktörünü vurmuştur.

Bölgedeki İran'a tabi olan grupların, bölgede Amerikan nüfuzuna hizmet eden İran'ın bölgesel nüfuzunun araçları olduğu ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla Yahudi varlığı Lübnan'da olduğu gibi bu araçları vurduğunda, İran'ın orduları bu grupları desteklemek için harekete geçmeyecektir. Zira İran, bu gruplar pahasına kendi çıkarlarını gerçekleştirmek için çalışmakta ve başta nükleer ve petrol tesisleri ile askeri ve füze fabrikaları olmak üzere hayati güçlerini ve bağlantılarını yok etmeye hazırlanan Yahudi varlığıyla savaşa girerek zarar görmek istememektedir. 2012 yılından beri Avrupa'nın desteğiyle İran'a bir saldırı planlanıyordu ancak Amerika bunu başarısızlığa uğrattı ve onu ve Avrupalıları susturmak için İran'a sert yaptırımlar uyguladı.

Yahudi varlığı, başta Amerika olmak üzere bu güçler tarafından desteklenmediği sürece İran'ı vuramaz. Zira bölge ülkeleri ona ciddi ve samimi bir şekilde karşı çıkarsa İran dahil hiç kimseyi vurmaya cesaret edemeyecektir. Çünkü Yahudi varlığı, kendi başına herhangi bir eylemde bulunamayacak kadar korkaktır.

İran, Yahudilerle işbirliği yapan ülkeleri vurma gücüne sahip değildir; bunun kanıtı İran'ın füzelerini iki kez püskürten Ürdün'dür. BAE ve Bahreyn Yahudi varlığıyla işbirliği yaparlarken aynı şekilde Azerbaycan da bu varlığın bir üssü haline gelmiştir. Ayrıca savaşın kapsamının genişletilmemesi konusunda Amerika'yı dinlemiştir. Şayet ilk günden itibaren savaşmış ve güçleri Suriye ve Lübnan'dan Kuzey Filistin'e girmiş olsaydı, onurlu bir konumda olurdu.

Demokratların liderliğindeki Amerika, İran'ın vurulmasına karşı çıkmaktadır; bu ise 9/10/2024 tarihinde Başkan Biden ile İran'ı vurmakta ısrar eden Başbakan Netanyahu arasında gerçekleşen telefon görüşmesiyle teyit edilmiştir. Zira resmi Yahudi kanalı Kan, "iki taraf arasında bir güven krizi olduğunu ve Amerika'nın "İsrail" politikası karşısında hayal kırıklığı yaşadığını" bildirmiştir. Siyonist olmakla övünen Biden, zayıf bir başkan olarak ortaya çıkmıştır; zira Netanyahu üzerinde sıkı bir baskı uygulayamamıştır. Hatta Yahudi varlığının ordu bakanı Galant'ın, İran'a yönelik saldırı konusunda kendisiyle koordinasyon kurması için Washington'a gelmesini talep etmiştir.

İran, ilk döneminde olduğu gibi Yahudi varlığını mutlak olarak destekleme ve kendisine yeni yaptırımlar uygulama tehdidinde bulunma konusunda Demokratları geride bırakan Trump'ın gelmesinden korkmaktadır. Zira Trump, Kudüs'ü ve Golan Tepeleri'ni Yahudi varlığının bir parçası olarak tanımış, bölgedeki ülkeleri kendisiyle normalleşmeye zorlamış ve yüzyılın hayali anlaşmasıyla iki devletli çözüm projesini dinamitlemiştir. Şayet yeniden iktidara gelirse, Suudi Arabistan ve diğer ülkeleri normalleşmeye zorlayacaktır.

Tüm bunlar İran'ı kuşatacak, bölgesel faaliyetlerini sınırlayacak ve rejimini, uyguladığı bazı şeriat hükümlerden feragat etmek ve Devrim Muhafızlarının gücünün sınırlandırılması da dahil olmak üzere kendi içinde bile daha fazla taviz vermeye zorlayacaktır. Bu ise Amerika ile uzlaşmaya hazır olduğunu açıklayan Pezeşkiyan ve Amerika'nın vaftiz babası olan yardımcısı Zarif'in liderliğindeki yeni yönetimde ortaya çıkmıştır.

İran'ın başına gelenlerin nedeni, mezhepsel ve milliyetçi farklılıklar olmaksızın tüm Müslümanları birleştirecek, Müslümanların tek bir İslam Devleti altında birleşmeleri için çalışacak, Amerikan yanlısı olmaktan ve onun bölgedeki ajanlarını desteklemekten uzak İslam'a dayalı ve İslam'ın egemenliğini hedefleyen bir anayasa oluşturmamış olmasıdır.

Kaynak: [El-Raye Gazetesi - 517. Sayı - 16/10/2024](#)